

Sipos Áron

Levél

Tudod, arra gondoltam legutóbb:
marha nép vagyunk.

Szikrázó téli hidegben.

elég egy összehordott rőzskupac
s már melengetjük a végtagokat.

Én egy percre sem hittem abban,
hogy Petőfi valóban orrabukott Segesvárnál,
sokkal inkább elképzelhetőnek tartottam,
hogy szemébehuzott kalappal, jólborotváltan
egy félreeső ösvényen távozott a mezőről.

Aztán az áldott Sándor a hegyekbe vette magát,
ott vityillót eszkábált egy lehangyott
tisztáson és előlről kezdte az életet;
vetett, aratott és kézből etette az árva
őzikéket.

A többi nem érdekes. Talán élt még negyven évet,
de egyik napja sem különbözött a másiktól.
Szerintem úgy halt meg, hogy egy téli estén
már nagyon fázott, de nem volt szive
állatot ölni, annak bőrével takarózni.

1970.